

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Ostravě projednal ve veřejném zasedání konaném dne [datum] v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Renaty Gilové a soudců Mgr. Moniky Zubkové a Mgr. Adama Faltera odvolání obžalovaného [celé jméno obžalovaného], narozeného [datum], poškozeného [celé jméno poškozeného] a státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Bruntále proti rozsudku Okresního soudu v Bruntále ze dne 17. 3. 2022, č.j. 1 T 117/2020-529, a rozhodl

takto:

I.

Podle § 258 odstavec 1 písmeno b), písmeno d) trestního řádu se z podnětu odvolání obžalovaného [celé jméno obžalovaného] napadený rozsudek zrušuje v celém rozsahu a podle § 259 odstavec 3 písmeno a), písmeno b) trestního řádu se nově rozhoduje tak, že

obžalovaný

[celé jméno obžalovaného], narozen [datum] ve [obec], trvale bytem [adresa], adresa pro doručování [adresa obžalovaného],

se podle § 226 písmeno b) trestního řádu

zprošťuje

obžaloby státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Bruntále ze dne 28. 7. 2020, sp. zn. 1 ZT 182/2020 pro skutek spočívající v tom, že

dne [datum] u Okresního soudu v Bruntále v rámci řízení o zaplacení částky 128 542 Kč s příslušenstvím vedeném pod sp. zn. 11C 6/2017 ve věci žalo [celé jméno poškozeného] a žalované společnosti [právnícká osoba], [obec], kterou z pozice jednatele společnosti před soudem zastupoval obžalovaný [celé jméno obžalovaného], tento předložil soudu jako pravý listinný důkaz dva listy z kopie první a druhé části stavebního deníku, který byl veden na stavbě, „Zateplení a stavební úpravy zdravotního střediska [adresa]“, kdy tuto stavbu zhotovovala společnost [právnícká osoba] [obec], přičemž na těchto kopiích byl v části

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Vrbíková.

označené jako „Změny a doplňky“ ručně dopsán text s datem [datum] s připojenými podpisy [celé jméno obžalovaného] obsahující konstatování, že [celé jméno poškozeného] bude z důvodu nedoložení osvědčení o autorizaci vykonávat pouze funkci asistenta stavbyvedoucího a stavbyvedoucím bude [celé jméno obžalovaného], a dále v kolonce stavbyvedoucí byl opraven na text na asistent stavbyvedoucího, ačkoli [celé jméno poškozeného] ve skutečnosti vykonával dle uzavřené Dohody o provedení práce funkci asistenta stavbyvedoucího pouze v době od [datum] do [datum] a od [datum] do [datum] pak vykonával funkci stavbyvedoucího a nikoli toliko asistenta, přičemž v originále stavebního deníku odevzdaného [celé jméno poškozeného] v listopadu [rok] objednavateli stavby obci [obec] ani v kopiích stavebního deníku odevzdaných stavebnímu úřadu a zhotoviteli stavby [právnícká osoba] [právnícká osoba] tento text uveden nebyl a do kopie stavebního deníku byl dopsán až dodatečně v souvislosti s vedením uvedeného soudního řízení o zaplacení částky 128 542 Kč s příslušenstvím, která představuje rozdíl v odměně za výkon funkce vedoucího stavby a výkon funkce asistenta stavbyvedoucího, kdy takto pozměněné listiny [celé jméno obžalovaného] soudu předložil vědomě s cílem ovlivnit rozhodnutí soudu v neprospěch žalovaného [celé jméno poškozeného], který vůči němu plnil povinnosti vyplývající z jeho zaměstnání,

tedy měl

v řízení před soudem předložit listinný důkazní prostředek, který má podstatný význam pro rozhodnutí, o kterém měl vědět, že je pozměněný, v úmyslu, aby byl použit jako pravý, a spáchat uvedený čin v úmyslu získat pro sebe nebo pro jiného prospěch a na jiném, který vůči němu plnil svoji povinnost vyplývající z jeho zaměstnání,

čímž měl spáchat

přechin maření spravedlnosti podle § 347a odstavce 1, odstavce 3 písmeno a), d) trestního zákoníku,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Podle § 229 odstavce 3 trestního řádu se poškozený [celé jméno poškozeného], narozen [datum], trvale bytem [adresa poškozeného], se svým nárokem na náhradu odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

II.

Podle § 256 trestního řádu se odvolání státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Bruntále a poškozeného [celé jméno poškozeného] zamítají.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Bruntále ze dne 17. 3. 2022, č.j. 1 T 117/2020-529, byl obžalovaný [celé jméno obžalovaného] vinným přechinem maření spravedlnosti podle § 347a odstavec 1, odstavec 3 písmeno a), písmeno d) trestního zákoníku (dále jen „TrZ“). Za tuto trestnou činnost mu nalézací soud uložil podle § 347a odstavec 3 TrZ trest odnětí svobody v trvání 1 roku, jehož výkon byl podle § 81 odstavec 1 TrZ a § 82 odstavec 1 TrZ podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 2 roků. Podle § 229 odstavec 1 trestního řádu (dále jen „tr.ř.“) byl poškozený [celé jméno poškozeného], [datum narození], trvale bytem [adresa poškozeného], se svým nárokem na náhradu škody odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních.
2. Rozsudek napadli včas podanými odvoláními obžalovaní [celé jméno obžalovaného], poškozený [celé jméno poškozeného] a státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Bruntále.
3. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] odvolání zaměřil do výroku o vině a v důsledku toho i do výroků na něj obsahově navazujících, přičemž je odůvodnil prostřednictvím své obhájkyně (č.l. 542-550). Nalézacímu soudu vytýká nejasnost učiněných skutkových zjištění a nevypořádání se se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí (§ 258 odstavec 1 písmeno b/ tr.ř.), v důsledku

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Vrbíková.

čehož došlo napadeným rozsudkem k porušení trestního zákoníku ve smyslu § 258 odstavec 1 písmeno d) tr.ř. Namítl, že v řízení nebylo prokázáno, že by jednáním, které mu je kladeno za vinu, byly naplněny znaky skutkové podstaty přečinu maření spravedlnosti podle § 347a odstavec 1 TrZ, a to zejména jeho objektivní stránky. Odůvodnění napadeného rozsudku dále neodpovídá zásadám obsaženým v ustanovení § 125 odstavec 1 tr.ř., když z něho není patrné, jak se soud vypořádal s důkazy, které si vzájemně odporují a jak se vypořádal s jeho obhajobou. Taktéž není zřejmé, proč nevyhověl všem návrhům na doplnění dokazování, přičemž u některých dokonce ani nerozhodl.

4. Předně je obžalovaným akcentováno, že základním znakem skutkové podstaty přečinu maření spravedlnosti podle § 247a odstavec 1 TrZ je to, že se musí jednat o listinný či věcný důkazní prostředek, který má podstatný význam pro rozhodnutí.

5. Pokud se jedná o předmětný listinný důkazní prostředek, tj. kopii úvodní části stavebního deníku (č.l. 53-58) a jeho vztah k řízení vedenému u Okresního soudu v Bruntále pod sp.zn. 11 C 6/2017 (dále jen, „civilní řízení“), v němž tento měl být předložen, obžalovaný poukazuje na závěry nalézacího soudu obsažené v jeho odůvodnění, v nichž se uvádí, že poškozenému nebyla [právní osoba] s.r.o. vyplacena mzda za vykonanou práci stavbyvedoucího, kdy tato skutečnost byla předmětem civilního řízení. Podle názoru nalézacího soudu byla tedy podstatou náhrada finanční částky za objednanou práci poškozeným, takže se vlastně dopsalo do stavebního deníku jakou práci dělá, a to byla skutečnost, která měla vliv na samotné občanskoprávní řízení (bod 7. odůvodnění rozsudku). Pod bodem 8. rozsudku se dále uvádí, že tento listinný důkazní prostředek, tj. předmětná kopie stavebního deníku byla důležitá pro rozhodnutí.

6. Obžalovaný namítá, že již z výše uvedeného je zřejmé, že nalézací soud jednak zaměňuje pojmy důležitý pro rozhodnutí a podstatný význam pro rozhodnutí, ale především, že nepochopil podstatu vedeného civilního řízení a hmotněprávní občanskoprávní otázky s tím spojené, kdy mimo jiné v odůvodnění rozsudku zcela nesprávně uvádí, „za objednanou práci poškozeným“ namísto, „vykonanou práci poškozeným“.

7. Pokud se jedná o zmíněné civilní řízení, jeho podstatou byl spor mezi účastníky o počet odpracovaných hodin, přičemž zásadní byl spor mezi evidencí odpracovaných hodin vedenou poškozeným a evidencí vedenou [právní osoba] s.r.o., v níž působil jako jednatel obžalovaný, což je zřejmé z odůvodnění rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 6. 2021, č.j. 16 Co 71/2021-516 pod bodem ad 8. K tomu obžalovaný dále rozvádí, že v rámci zmíněného civilního řízení byla řešena mimo jiné otázka toho, že poškozený neměl mít dohodu o provedení práce (dále jen, „DPP“), ale normální pracovní poměr, protože přesáhl určitý počet hodin práce. Nalézací občanskoprávní soud toto výslovně potvrzuje ve svém rozhodnutí ze dne 18. 12. 2020, č.j. 11 C 6/2017-467, když dospívá k závěru, že mezi [právní osoba] s.r.o. a poškozeným byl uzavřen klasický pracovní poměr a DPP ze dne [datum] ve znění dodatku ze dne [datum] posoudil jako pracovní smlouvu.

8. Listinný důkazní prostředek v podobě předmětné kopie stavebního deníku, resp. zápis ze dne [datum] v části, „Změny a doplňky“ je nalézacím soudem považován za významný, co do posouzení ohledně druhu práce vykonávané poškozeným.

9. V této souvislosti obžalovaný poukazuje, že podle § 34 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce (dále jen „zákoník práce“), pracovní smlouva musí být uzavřena písemně. Podle § 40 zákoníku práce lze změnu pracovního poměru sjednat pouze dohodou mezi zaměstnancem a zaměstnavatelem, přičemž písemná forma zde platí obdobně. Výše zmíněná listina proto nebyla způsobilá změnit pracovní smlouvu uzavřenou mezi [právní osoba] a poškozeným [celé jméno poškozeného] v části druh práce. Je proto zcela irelevantní, co ve skutečnosti poškozený na stavbě vykonával nebo nevykonával, jak se prezentoval dalším osobám, a co další osoby o práci poškozeného na předmětné stavbě tvrdily. Ze zákoníku práce totiž zcela jednoznačně vyplývá, že je nezbytná písemná dohoda smluvních stran o změně druhu práce. Pakliže tato nebyla učiněna, a z civilního řízení nevyplývá, že by písemný dodatek v tomto směru k DPP ze dne [datum] ve znění dodatku ze dne [datum] a [datum] byl učiněn, kdy zápis ve stavebním deníku touto dohodou

nemůže být, pak stále platí výše zmíněná dohoda o provedení práce ve znění jejich dodatků. Podle § 41 odstavec 2 písmeno c) zákoníku práce lze převést zaměstnance na jinou práci, pokud ztratí kvalifikaci. V posuzovaném případě ji poškozený nemohl ztratit, protože ji nikdy neměl a patrně by ji ani nezískal s ohledem přinejmenším na jeho záznam v trestním rejstříku (odsouzení pro trestný čin podvodu a padělání směnec). Zároveň povinnost této kvalifikace není součástí předmětné dohody o provedení práce jako podmínky k jejímu uzavření, resp. tato povinnost nebyla písemně zakotvena.

10. Jelikož jiné možnosti změny pracovního poměru neexistují, lze uzavřít, že ohledně skutečnosti, jaký druh práce poškozený vykonává na předmětné stavbě z pohledu pracovního práva, je podstatnou DPP, a to bez ohledu na výpovědi svědků, tvrzení účastníků či zápis ve stavebním deníku, který je v tomto směru zcela bezvýznamným.

11. I kdyby bylo prokázáno, že k uzavření pracovního poměru nedošlo, ale jednalo se pořád o DPP, zákoník práce neumožňuje převést zaměstnance na jinou práci, pokud tuto práci vykonává na základě DPP. Změna druhu práce v rámci DPP je možná jedině dohodou, nikoliv jednostranně, a to na základě dodatku k DPP či novou DPP. I v tomto ohledu je tudíž kopie stavebního deníku, resp. zmiňovaný zápis ze dne [datum] zcela bezvýznamným.

12. Stejně tak je-li mzda sjednána ve smlouvě, je možné ji snížit pouze dohodou stran. V posuzovaném případě výše mzdy byla sjednána v dohodě o provedení práce ze dne [datum] ve znění dodatku ze dne [datum], kdy tato DPP byla civilním soudem posouzena jako pracovní smlouva. Mzda poškozeného tudíž byla sjednána ve smlouvě a její výši bylo možno změnit toliko dohodou stran. Kopie stavebního deníku, resp. zápis ze dne [datum] v části, „Změny a doplňky“ nebyla způsobilá změnit pracovní smlouvu uzavřenou mezi [právnícká osoba] a poškozeným v části výše odměny za sjednanou práci. I s odkazem na shora citované rozhodnutí civilního soudu ze dne 18. 12. 2020, č.j. 11 C 6/2017-467, obžalovaný zdůrazňuje, že ohledně skutečnosti, jaká mzda poškozenému náleží za jednu odpracovanou hodinu na předmětné stavbě, byla podstatnou dohoda o provedení práce ze dne [datum] ve znění jejich dodatků, a to bez ohledu na výpovědi svědků, tvrzení účastníků či zápis ve stavebním deníku, který byl v tomto směru zcela bezvýznamný. Současně daná listina, tedy kopie stavebního deníku, resp. zápis ze dne [datum] v části, „Změny a doplňky“, nemohla mít žádný vliv na žalobu stran počtu odpracovaných hodin poškozeným, neboť v zápise je uvedeno toliko, že bude poškozený vykonávat práci v rozsahu maximálně 70 hodin měsíčně, není zde však uvedeno, že není možné pracovat přesčas, tedy tato listina není způsobilá prokázat, kolik hodin ve skutečnosti poškozený odpracoval. I z tohoto pohledu je proto zmíněný zápis ve stavebním deníku naprosto bezvýznamný. S ohledem na shora uvedené obžalovaný uzavírá, že předmětná kopie stavebního deníku předložená obžalovaným v rámci civilního řízení není listinným důkazním prostředkem, který by v civilním řízení měl podstatný význam pro rozhodnutí, a tudíž není naplněn základní znak skutkové podstaty trestného činu maření spravedlnosti podle § 347a odstavec 1 TrZ.

13. Pokud jde o další základní znak skutkové podstaty přečinu maření spravedlnosti podle § 347a odstavec 1 TrZ, tedy že se musí jednat o listinný či věcný důkazní prostředek, který je pozměněný či padělaný, obžalovaný namítá, že v řízení nebylo prokázáno, že by v případě předložených kopií se jednalo o pozměněnou listinu. Pozměněným důkazem je totiž důkaz, který byl původně pravdivý, tedy vypovídal o určité skutečnosti, avšak nedovoleným zásahem byl změněn tak, aby o této skutečnosti nadále nevypovídal, nebo vypovídal o skutečnosti jiné.

14. Jak vyplývá z výroku napadeného rozsudku, ten dospěl k závěru, že ruční zápis ze dne [datum], pod nímž byl obžalovaný podepsán, v první a druhé části předmětného stavebního deníku v části označené jako, „Změny a doplňky“ měl být dopsán na kopiích s tím, že v originále stavebního deníku odevzdaného poškozeným v listopadu [rok] objednateli stavby obci [obec] ani v kopiích stavebního deníku odevzdaných stavebnímu úřadu a zhotoviteli stavby [právnícká osoba] s.r.o. tento text uveden nebyl a do kopie stavebního deníku byl dopsán až dodatečně v souvislosti s vedením civilního řízení.

15. Ohledně výše uvedeného obžalovaný předně upozorňuje, že výrok rozsudku v té části, v níž je uvedeno, že sporný text ze dne [datum] měl být dopsán na kopiích, neodpovídá provedenému dokazování, když z fotokopii předmětného stavebního deníku, konkrétně 1. a 2., které měly být v civilním řízení předloženy, vyplývá, že tento text byl dopsán na originále těchto stavebních deníků, což je patrné mimo jiné z barvy písma, a to jak v základní části, tak v části, „Změny a doplňky“, přičemž v civilním řízení byly předloženy fotokopie tohoto originálu (viz č.l. 53, 58, zejména pak č.l. 317, 322). Tyto listiny byly provedeny jako důkaz v hlavním líčení dne [datum].

16. V rámci podaného odvolání obžalovaný dále argumentuje, že stavební deník je soukromou listinou a on jako zhotovitel byl osobou oprávněnou zapisovat do stavebního deníku, což vyplývá mimo jiné z doložené smlouvy o dílo (č.l. 112-147) i výpovědi svědků [příjmení] a [anonymizováno]. Citovaná smlouva o dílo nestanoví nic o tom, že by do stavebního deníku měly být zapisovány toliko pravdivé údaje, stanoví se toliko povinnost vést stavební deník v originále a dvou kopiích, zapisovat do nich určité údaje, umožnit přístup k němu osobám oprávněným do něj zapisovat, a odevzdat jeho originál po dokončení díla jeho objednateli. Jsou též vyloučeny jakékoliv právní účinky zápisů ve stavebním deníku.

17. Za předpokladu, že zápis ze dne [datum] učinil on, mohl si nejméně v části, „Změny a doplňky“ napsat v podstatě co chtěl, a nejedná se o nedovolený zásah. Toto má souvislost s hodnocením subjektivní stránky trestného činu, která musí zahrnovat všechny znaky skutkové podstaty trestného činu, tedy i to, že stavební deník byl pozměněn nedovoleným zásahem, což dle přesvědčení obžalovaného a s ohledem na výše uvedené zcela absentuje.

18. V souvislosti s otázkou, zda-li se v případě předložených kopií stavebního deníku v civilním řízení jednalo o změněný důkazní prostředek či nikoliv, je dle mínění obžalovaného nutno dále poukázat na to, že na posuzované stavbě byly vedeny nejméně tři stavební deníky. Této otázce se nalézací soud v podstatě nikterak ve svých hodnotících úvahách nevěnuje, přičemž z výroků napadeného rozsudku ve spojení s jeho odůvodněním je zřejmé, že si v této otázce neudělal nalézací soud zcela jasno, když hovoří o první a druhé části stavebního deníku, ačkoliv ve skutečnosti se jedná o samostatné stavební deníky.

19. Obžalovaný v této souvislosti poukazuje, že v hlavním líčení dne [datum] pro znázornění navrhl provést jako listinný důkaz exemplář prázdného stavebního deníku, o tomto navrženém důkazu však nalézací soud nikterak nerozhodl nejen v hlavním líčení, ale ani z odůvodnění napadeného rozsudku není patrné, jak se s tímto návrhem vypořádal. Došlo pouze k založení předloženého deníku bez dalšího do spisu. Jedná se tedy o opomenutý důkaz. Obžalovaný má za prokázáno provedenými důkazy, že na předmětné stavbě byly vedeny nejméně 3 stavební deníky. Za daného stavu věci proto nutně vyvstává otázka, kterou se nalézací soud rovněž nijak nezabýval, proč poškozený v civilním řízení předložil pouze kopii 3. stavebního deníku, nikoliv rovněž kopie 1. a 2. stavebního deníku. Při porovnání 1. a 2. stavebního deníku (č.l. 317-322) a 3. stavebního deníku (č.l. 263 [číslo]) je dle obžalovaného zcela patrné, že tyto jsou odlišné v části Změny a doplňky. Kopie předložená poškozeným v rámci civilního řízení (č.l. 263-266) obsahuje v části, „Změny a doplňky“ text o tom, jak bude stavbyvedoucí vykonávat svou práci, který se však za záhadného důvodu nenachází rovněž v předešlých stavebních denících, tj. v [číslo] a 2. Je tedy zcela evidentní, že text v části, „Změny a doplňky“ o tom, jak má stavbyvedoucí vykonávat svou práci, resp. v jakých hodinách musel být dopsán nutně později, ne dříve než v říjnu [rok]. Předmětná stavba měla započít již dne [datum]. Že tento text byl zapsán samotným poškozeným, vyplývá nejen z jeho výpovědi z hlavního líčení ze dne [datum], kdy uvedl, že měl do stavebního deníku zapisovat jen on, nýbrž i z toho, že z provedeného dokazování nevyplývá, že by tento text měl psát kdokoliv jiný. Je tedy dle obžalovaného evidentní, že zásadní text pro poškozeného výhodný si tento poškozený dopsal do stavebního deníku sám později. Není vyloučeno, že v době, kdy opouštěl předmětnou stavbu, přičemž právě při vedení 3. deníku měl poškozený opustit stavbu a stavební deník měl údajně předat svědkovi [příjmení]. Jak vyplývá ze sdělení OÚ [obec] (č.l. 148), zápis o tomto předání se však nikde nenachází. Tento 3. stavební deník tudíž při opuštění stavby byl vyjmut

z dispozice zhotovitele, kterého zastupoval obžalovaný, a údaje ve 3. stavební deníku tudíž nebylo možné v předmětné době ověřit.

20. V návaznosti na shora uvedené se obžalovaný dále v odvolání zabývá osobou poškozeného a jeho věrohodností, což nalézací soud také nečinil. Uvádí, že poškozený je osobou soudně trestanou, a to za trestný čin podvodu a padělání směnek viz rozsudek Okresního soudu v Šumperku ze dne 27. 10. 2015, č.j. 2 T 139/2015-1045, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 30. 3. 2016, č.j. 55 To 216/1117. Poškozený tak již v minulosti se dopustil podvádění a falšování směnek tím, že do nich dopisoval nepravdivé údaje. Ve světle výše uvedeného je nutné pečlivě posuzovat tvrzení poškozeného v dané trestní věci. Kromě toho se poukazuje, že poškozený má dále finanční motivaci ke lživé či účelově zkreslené výpovědi, o čemž svědčí jeho uplatněné nároky, v případě náhrady nevyplacené mzdy dokonce duplicitně. Obžalovaným je akcentováno, že na rozdíl od poškozeného je zcela bezúhonnou osobou.

21. Obžalovaným se poukazuje, že nalézací soud vycházející z tvrzení poškozeného dospěl k závěru, že text ze dne [datum] ve stavebním deníku [číslo] a 2. v části, „Změny a doplňky“ v originále stavebního deníku odevzdaného poškozeným v listopadu 2016 objednateli stavby ani v kopiích stavebního deníku odevzdaných stavebnímu úřadu a zhotoviteli stavby uveden nebyl a do kopie stavebního deníku byl dopsán až dodatečně v souvislosti s vedením civilního řízení.

22. Pokud se jedná o kopii 3. stavebního deníku předloženého poškozeným, tak na této kopii, „sporný“ text uveden není. Originál tohoto 3. stavebního deníku se záhadným způsobem ztratil, přičemž dle svých tvrzení jej měl mít jako poslední v ruce poškozený, který jej měl odevzdat svědkovi [příjmení], o čemž neexistuje jakýkoliv zápis. Není tak k dispozici originál 3. stavebního deníku ani protokol o předání tohoto stavebního deníku, tudíž není možné ověřit, co vlastně originál obsahoval a zda-li se v případě kopie předložené poškozeným nejedná o padělanou listinu. Pokud by byl akceptován závěr nalézacího soudu, že předmětný, „sporný“ text na originále 3. stavebního deníku uveden nebyl, jedná se dle názoru obžalovaného o zcela irelevantní skutečnost, neboť tento 3. stavební deník nebyl jím předložen a 3. stavební deník byl jen jedním z více stavebních deníků, tudíž absence tohoto textu je možné vysvětlit mnoha různými způsoby, ať již časovými či podobně. Rozhodně dle názoru obžalovaného nelze z provedeného dokazování učinit nade vší pochybnost závěr, že tento text v originále 3. stavebního deníku učiněn nebyl. Už vůbec nelze na základě provedeného dokazování učinit závěr, že tento text nebyl ani na kopiích odevzdaných stavebnímu úřadu, když z provedeného dokazování vyplývá, že stavebnímu úřadu stavební deníky odevzdány nebyly.

23. Pokud se jedná o stavební deníky [číslo] a 2., jejich fotokopie, resp. úvodní části byly předloženy obžalovaným v rámci civilního řízení (č.l. 317-322), jedná se o barevné fotokopie, z nichž zcela jednoznačně vyplývá, že sporný text ze dne [datum] byl napsán do originálů těchto stavebních deníků. Z provedeného dokazování dále vyplynulo, že zhotoviteli, tj. [právnícká osoba] s.r.o. zůstávala právě kopie těchto deníků. Originály těchto dvou stavebních deníků se rovněž záhadným způsobem ztratily. Podstatou věci však zůstává, že na základě těchto fotokopií nelze bez dalšího učinit závěr, že by se nejednalo o listiny odlišné od originálu.

24. K závěrům nalézacího soudu o tom, že sporný text měl být dopsán až dodatečně v souvislosti s vedením civilního řízení, obžalovaný namítá, že pokud tento vychází toliko z tvrzení poškozeného, a jinak tomu nemůže být, neboť na základě ostatních provedených důkazů tento závěr učinit nelze, tak nebylo přihlédnuto k výše zmíněné argumentaci.

25. V této souvislosti se obžalovaným rovněž poukazuje, že stěžejním tvrzením poškozeného, na němž nalézací soud založil svůj závěr o tom, že sporný text byl dopsán až dodatečně v souvislosti s vedením civilního řízení je to, že poškozený měl mít stavební deníky neustále při sobě. Již ve své výpovědi u hlavního líčení však poukazoval, že na stavební deníky bylo speciální místo a on měl k nim přístup i v době, kdy se poškozený na stavbě fyzicky nenacházel. S tímto tvrzením konvenuje i smlouva o dílo, z níž vyplývá, že stavební deník musí být přístupný na stavbě určitou dobu oprávněným osobám, mezi něž patří mimo obžalovaného, tedy osoby [celé jméno obžalovaného]

rovněž objednatel, tj. například i svědek [příjmení]. Z předloženého výkazu poškozeného v civilním řízení o odpracovaných hodinách dále plyne, že ne vždy po celou stanovenou dobu ve smlouvě o dílo se na stavbě fyzicky nacházel, tudíž jeho tvrzení, že měl stavební deníky stále při sobě, musí být z tohoto pohledu nepravdivé. Z výpovědi svědka [příjmení] v hlavním líčení dále plyne, že po odevzdání stavebních deníků je tento nikomu nepůjčoval a ani mu není známo, že by si je někdo půjčoval.

26. Vzhledem k shora uvedenému obžalovaný uzavírá, že nebylo nade vši pochybnost prokázáno, že by sporný text měl být do stavebního deníku [číslo] a 2. dopsán dodatečně, v podstatě až po ukončení stavby a v souvislosti právě s vedením civilního řízení.

27. Dále pokud se jedná o pracovní zařazení poškozeného na předmětné stavbě, z výroku napadeného rozsudku je patrné, že nalézací soud dospěl k závěru, že poškozený vykonával asistenta stavbyvedoucího v době od [datum] do [datum] a od [datum] do [datum], poté vykonával funkci stavbyvedoucího a nikoliv toliko asistenta. Výrok nalézacího soudu je v této části zmatečný, když z provedeného dokazování vyplývá, že poškozený měl stavbu opustit [datum], tudíž nemohl být na této stavbě jako asistent stavbyvedoucího do [datum], nadto dle svého tvrzení měl poškozený od [datum] vykonávat funkci stavbyvedoucího. Zmatečnost výroku rozsudku v této části je projevem pouhého překopírování skutkové věty obžaloby, aniž by se nalézací soud zabýval její správností.

28. Obžalovaný se dále poukazuje, že ohledně pracovního zařazení poškozeného nalézací soud pod bodem 7. napadeného rozsudku v podstatě odkazuje na blíže nespecifikované písemné materiály, z nichž má vyplývat, že poškozený měl vykonávat funkci stavbyvedoucího. Upozorňuje, že nalézací soud nepřipustně vychází z tvrzení svědků a samotného obžalovaného, které uvedli v rámci civilního řízení. K takovým tvrzením však nelze v rámci trestního řízení přihlížet, neboť za výpovědi v trestním řízení je nutno považovat toliko ty, které byly provedeny podle trestního řádu.

29. V dalším v souvislosti s pracovní činností poškozeného na předmětné stavbě se v odvolání poukazuje na výpověď obžalovaného v hlavním líčení dne [datum], výpovědi svědků [příjmení], [příjmení], [anonymizováno], jakož i § 134 odstavec 2 zákona č. 183/26 Sb., stavebního zákona, dle kterého je stavbyvedoucí osoba, která zabezpečuje odborné vedení provádění stavby a má pro tuto činnost oprávnění podle zvláštního právního předpisu, z čehož návazně na zvláštní právní předpis [číslo] Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve stavbě, ve znění pozdějších předpisů vyplývá, že stavbyvedoucí může být pouze osoba mající tzv. autorizaci, kterou poškozený nedisponoval, což ani sám poškozený nepopřel. Z tohoto pohledu je pak jeho tvrzení o tom, že vedl stovky staveb opět nepravdivé. Na závěru, že poškozený nemohl vykonávat pozici stavbyvedoucího, nic nemůžou změnit ani výpovědi výše zmíněných svědků, když dle výše zmíněné zákonné úpravy bez autorizace nemohl takovou funkci vykonávat. Popis činnosti poškozeného, který svědci [příjmení] a [příjmení] ve svých výpovědích uvedli, nevylučuje, že poškozený byl pouze asistentem stavbyvedoucího neboli mistrem. Přitom je naprosto irrelevantní, jakým způsobem se prezentoval poškozený před ostatními osobami, navíc když u toho obžalovaný ani nebyl. Pokud nedošlo ke změnám v DPP v tomto směru, resp. opětovně k přepisu druhu práce na asistent stavbyvedoucího, obžalovaný připouští, že se jednalo o jeho pochybení, neboť v důsledku svého pracovního vytížení tuto skutečnost nebral dostatečně na zřetel a nebyl důsledný. Poškozený po celou dobu přítomnosti na stavbě fakticky plnil funkci asistenta stavby či jakéhosi mistra, nikoliv však stavbyvedoucího, a tudíž sporný zápis ze dne [datum] odpovídal reálnému stavu věci v průběhu stavby a nebylo tedy prokázáno, že by se jednalo o nepravdivý zápis.

30. Dle obžalovaného tedy v provedeném řízení nebylo prokázáno, že by předmětný zápis ze dne [datum] v kopiích předložených stavebních deníků [číslo] a 2. předložených právě obžalovaným neodpovídal skutečnému faktickému stavu věci a že by tyto kopie byly odlišné od originálu, a tudíž se jednalo o pozměněný důkazní prostředek tak, jak předpokládá ustanovení § 347a odstavec 1

TrZ. Kromě toho s ohledem na shora uvedenou argumentaci je rovněž toho názoru, že nebyla prokázána subjektivní stránka daného trestného činu, zejména jeho úmysl provedením zápisu získat jakýchkoli prospěch a poškodit poškozeného.

31. V neposlední řadě obžalovaný poukazuje i na rozpor odůvodnění napadeného rozsudku s jeho výrokem, když nalézací soud pod bodem 8. odůvodnění rozsudku uvádí, že obžalovaný chtěl ovlivnit rozhodnutí soudu ve prospěch poškozeného před [právnícká osoba] s.r.o., což je argumentace zcela nelogická.

32. Konečně obžalovaný v podaném odvolání namítl i nepřiměřenost uloženého trestu, pokud mu byl uložen trest odnětí svobody podmíněný, což je z jeho pohledu druhý nejprísrnější možný trest, namísto aby přistoupil k uložení trestu alternativního, například v podobě trestu peněžitého.

33. V podaném odvolání navrhl doplnění dokazování provedením listinných důkazů, a to exempláře stavebního deníku založeného ve spise, rozsudku Okresního soudu v Šumperku ze dne 27. 10. 2015, č.j. 2 T 139/2015-1045, usnesení Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 30. 3. 2016, č.j. 55 To / 2016 [číslo], usnesení Okresního soudu v Šumperku ze dne 11. 7. 2018, č.j. 2 T 139/2015-1280 a sdělení Okresního soudu v Šumperku ze dne 4. 4. 2022, č.j. 27 Si 122/2022-3. S ohledem na shora uvedenou odvolací argumentaci navrhl, aby Krajský soud v Ostravě jako soud odvolací zrušil napadený rozsudek podle § 258 odstavec 1 písmeno b), d), e) tr.ř. a po případném dokazování provedeném ve veřejném zasedání podle § 259 odstavec 3 tr.ř. rozhodl tak, že jej zproští obžaloby státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Bruntále, z důvodu že daný skutek není trestným činem a podle § 229 odstavec 3 tr.ř. poškozeného odkázal s jeho nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

34. Státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Bruntále podala odvolání proti výroku o trestu v neprospěch obžalovaného [celé jméno obžalovaného] (č.l. 532), když má za to, že vedle obžalovanému uloženého trestu odnětí svobody v trvání 1 roku, jenž byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 2 roků, jsou dány rovněž podmínky pro uložení peněžitého trestu podle § 67 odstavec 1 TrZ (v odvolání chybně uvedeno tr.ř.), neboť obžalovaný se snažil činem získat prospěch. Pokud jde o osobu obžalovaného a jeho poměry, v podaném odvolání se konstatuje, že jsou jednoznačně dány podmínky pro uložení tohoto druhu alternativního trestu, neboť obžalovaný [celé jméno obžalovaného] je jednatelem společnosti [právnícká osoba], se sídlem [adresa obžalovaného], je zaměstnán jako stavbyvedoucí, je vlastníkem osobního motorového vozidla i nemovitosti. Jeho osobní a majetkové poměry tedy uložení peněžitého trestu nevylučují. V tomto ohledu dále státní zástupkyně poukazuje, že v době podání obžaloby byl [celé jméno obžalovaného] odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Šumperku sp.zn. 2 T 143/2019, ze dne 15. 7. 2020, a to rovněž k peněžitému trestu ve výměře 50 denních sazeb po 500 Kč, tedy 25 000 Kč, přičemž k tomuto odsouzení přicházelo v úvahu ukládání souhrnného trestu odnětí svobody, k čemuž však s ohledem na rozhodnutí Nejvyššího soudu nedošlo, který předchozí rozhodnutí zrušil, neboť věc byla následně postoupena pro přestupek.

35. Státní zástupkyně proto má za to, že jsou splněny podmínky jak pro uložení trestu odnětí svobody, tak současně i pro ukládání peněžitého trestu, který by měl být uložen v souladu s osobními a majetkovými poměry obžalovaného a s ohledem na charakter a závažnost činu ve výměře okolo 50 denních sazeb, když 1 sazba by měla činit 500 Kč.

36. Vzhledem k výše uvedeným důvodům navrhuje, aby Krajský soud v Ostravě z podnětu jejího odvolání u obžalovaného podle § 258 odstavec 1 písmeno e) tr.ř. zrušil v napadeném rozsudku výrok o trestu a podle ustanovení § 259 odstavec 3 tr.ř. sám ve věci rozhodl a uložil obžalovanému shora uvedený trest.

37. Poškozený [celé jméno poškozeného] odvolání zaměřil výhradně proti výroku o náhradě škody, kterým byl podle § 229 odstavec 1 tr.ř. odkázán s uplatněným nárokem na řízení ve věcech občanskoprávních. Domnívá se, že soud prvního stupně pochybil, když mu nepřiznal vůbec ničeho z řádně uplatněného nároku na náhradu škody ze dne [datum], resp. ze dne [datum]. Nalézací soud

sice správně konstatoval, že o částku 128 542 Kč vedl a stále ještě vede civilní, resp. exekuční řízení, nicméně obžalovaný prostřednictvím svého zaměstnavatele, tedy obchodní korporace, kterou stále ovládá, uhradil pouze část způsobené majetkové škody a majetkovou škodu ve výši 51 300 Kč mu odmítá bezdůvodně uhradit. Zejména však nalézací soud řádně neodůvodnil nepřiznání uplatněné nemajetkové újmy za zásah do jeho soukromého, rodinného a pracovního života ve výši 100 000 Kč. V této souvislosti odvolatel poukazuje, že jej soud nikdy nevyzval, a to ani u hlavního líčení, aby, „ozřejmil“ nějaké skutečnosti či doložil škodu způsobenou duševními útrapy, protože se jedná o psychickou bolest způsobenou trestným jednáním obžalovaného a takovou škodu nelze ani objektivně doložit. Vzhledem ke shora uvedenému nepovažuje za správné zejména, aby soud nalézací odmítl bezdůvodně rozhodnout o řádně uplatněné nemajetkové újmě již ve shora uvedené výši a s tímto nárokem jej odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť tímto mu způsobí jen další duševní útrapy. V této souvislosti odvolatel poukazuje, že protiprávním jednáním obžalovaného u něj došlo k významnému snížení životního optimismu, což má podstatný vliv na jeho soukromý, rodinný a pracovní život.

38. Podaným odvoláním se proto domáhá, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil ve výroku o náhradě škody a přiznal mu majetkovou škodu ve výši 51 300 Kč a nemajetkovou újmu ve výši 100 000 Kč, jak tyto řádně v průběhu trestního řízení uplatnil. Pokud jde o nemajetkovou újmu, aby tak učinil na základě vlastního posouzení v souladu se zásadou spravedlnosti s tím, aby obžalovaného zavázal zaplatit tyto částky na jeho účet do tří dnů od právní moci rozsudku.

39. Věc byla předložena Krajskému soudu v Ostravě jako soudu odvolacímu podle § 252 tr.ř. Z obsahu spisového materiálu bylo zjištěno, že odvolání byla podána oprávněnými osobami podle § 246 odstavec 1 písmeno a), písmeno b), písmeno d) tr.ř., v zákonné lhůtě podle § 248 odstavec 1 tr.ř. a svým obsahem splňují i náležitosti dané ustanovením § 249 odstavec 1 tr.ř. Nebyl tak důvod pro jejich zamítnutí podle § 253 odstavec 1 tr.ř. nebo odmítnutí podle § 253 odstavec 3 tr.ř.

40. Z podnětu podaných opravných prostředků krajský soud přezkoumal podle § 254 odstavec 1, odstavec 3 tr.ř. zákonnost a odůvodněnost těch výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, a to z hlediska vytýkaných vad, jakož i správnost postupu řízení napadenému rozsudku předcházející, a po projednání věci ve veřejném zasedání dospěl k závěru, že odvolání obžalovaného [celé jméno obžalovaného] je důvodné.

41. Přezkoumáním napadeného rozsudku a předloženého trestního spisu odvolací soud zjistil, že ve vztahu k jednání obžalovaného [celé jméno obžalovaného] jsou skutková zjištění okresního soudu ne zcela jasná a úplná, když nalézací soud se nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí a současně bylo v přezkoumávané části rozsudku shledáno i porušení ustanovení trestního zákona. Všechny tyto skutečnosti odvolací soud vedly ke zrušení rozsudku podle § 258 odstavec 1 písmeno b), písmeno d) tr.ř. v celém rozsahu. Po doplnění dokazování odvolací soud rozhodl ve věci nově ve smyslu § 259 odstavec 3 písmeno a), písmeno b) tr.ř. sám rozsudkem, když takové rozhodnutí mohl učinit na podkladě skutkového stavu, který byl nalézacím soudem pouze částečně správně zjištěn, a dále byl doplněn krajským soudem v řízení odvolacím.

42. V této souvislosti odvolací soud poukazuje na dílčí procesní vadu, které se dopustil nalézací soud v řízení předcházejícímu vydání napadeného rozsudku, která spočívá v tom, že neprovedl procesně náležitým způsobem k důkazu obžalovaným předložený prázdný stavební deník, tento toliko k žádosti obžalovaného založil do spisu (č.l. 523v), aniž by o tomto důkazním návrhu formálně rozhodl a v odůvodnění napadeného rozsudku se rovněž žádným způsobem nezmiňuje, z jakých důvodů tomuto důkaznímu návrhu nebylo fakticky vyhověno. V návaznosti na uvedené krajský soud konstatuje, že okresní soud je povinen se vypořádat s tím, proč neprovedl další důkazy stranami navrhované, případně jimi opatřené nebo předložené. Jedná se o problematiku tzv. opomenutých důkazů, která byla nesčetněkrát zmiňována v judikatuře Ústavního soudu ČR (srovnej například jeho rozhodnutí ÚS 57/99, ÚS 148/99 nebo ÚS 125/05). Pokud okresní soud navržené důkazy v rámci dokazování nerealizuje, je zapotřebí, aby se s takovou skutečností v odůvodnění rozsudku vypořádal tak, jak mu to výslovně ukládá § 125 odstavec 1 tr.ř. Nalézací

soud sice není povinen provést všechny navržené důkazy, avšak o vznesených návrzích musí vždy rozhodnout. Pokud jim nevyhoví, musí ve svém rozhodnutí rovněž vyložit, z jakých důvodů tak učinil. Není-li tak postupováno, je tím porušeno právo na spravedlivý proces.

43. Z obsahu předloženého trestního spisu a protokolu o hlavním líčení je zároveň zřejmé, že obhajobou byl předložen prázdný stavební deník toliko pro názornost, aby soud i další strany viděly, jak takový stavební deník ve skutečnosti vypadá, aniž by fakticky tento důkaz měl zásadní význam pro posouzení předmětné trestní věci. S ohledem na tato zjištění odvolací soud neshledal důvod pro zrušení napadeného rozsudku též podle § 258 odstavec 1 písmeno a) tr.ř., když toto pochybení nalézacího soudu nevyhodnotil jako natolik zásadní procesní vadu, která by tento postup vyžadovala. Navíc v rámci doplnění dokazování před odvolacím soudem byl předmětný prázdný stavební deník k důkazu proveden postupem podle § 213 odstavec 1 tr.ř., čímž fakticky bylo pochybení nalézacího soudu zhojeno.

44. Odvolací soud v rámci své přezkumné činnosti dále zjistil, že podle skutkových zjištění soudu prvního stupně se obžalovaný [celé jméno obžalovaného] posuzované trestné činnosti, v níž je spatřován přečin maření spravedlnosti podle § 347a odstavec 1, odstavec 3 písmeno a), písmeno d) TrZ měl dopustit tím, že, dne [datum] u Okresního soudu v Bruntále v rámci řízení o zaplacení částky 128 542 Kč s příslušenstvím vedeném pod sp. zn. 11C 6/2017 ve věci žalo [celé jméno poškozeného] a žalované společnosti [právnícká osoba], [obec], kterou z pozice jednatele společnosti před soudem zastupoval obžalovaný [celé jméno obžalovaného], tento předložil soudu jako pravý listinný důkaz dva listy z kopie první a druhé části stavebního deníku, který byl veden na stavbě, „Zateplení a stavební úpravy zdravotního střediska [adresa]“, kdy tuto stavbu zhotovovala společnost [právnícká osoba] [obec], přičemž na těchto kopiích byl v části označené jako, „Změny a doplňky“ ručně dopsán text s datem [datum] s připojenými podpisy [celé jméno obžalovaného] obsahující konstatování, že [celé jméno poškozeného] bude z důvodu nedoložení osvědčení o autorizaci vykonávat pouze funkci asistenta stavbyvedoucího a stavbyvedoucím bude [celé jméno obžalovaného], a dále v kolonce stavbyvedoucí byl opraven na text na asistent stavbyvedoucího, ačkoli [celé jméno poškozeného] ve skutečnosti vykonával dle uzavřené Dohody o provedení práce funkci asistenta stavbyvedoucího pouze v době od [datum] do [datum] a od [datum] do [datum] pak vykonával funkci stavbyvedoucího a nikoli toliko asistenta, přičemž v originále stavebního deníku odevzdaného [celé jméno poškozeného] v listopadu 2016 objednavateli stavby obci [obec] ani v kopiích stavebního deníku odevzdaných stavebnímu úřadu a zhotoviteli stavby [právnícká osoba] [právnícká osoba] tento text uveden nebyl a do kopie stavebního deníku byl dopsán až dodatečně v souvislosti s vedením uvedeného soudního řízení o zaplacení částky 128 542 Kč s příslušenstvím, která představuje rozdíl v odměně za výkon funkce vedoucího stavby a výkon funkce asistenta stavbyvedoucího, kdy takto pozměněné listiny [celé jméno obžalovaného] soudu předložil vědomě s cílem ovlivnit rozhodnutí soudu v neprospěch žalovaného [celé jméno poškozeného], který vůči němu plnil povinnosti vyplývající z jeho zaměstnání“.

45. V odůvodnění napadeného rozsudku nalézací soud konstatoval, že trestná činnost obžalovaného [celé jméno obžalovaného] je prokázána zejména výpovědí poškozeného [celé jméno poškozeného] a listinnými materiály především kopií spisu Okresního soudu v Bruntále sp.zn. 11 C 6/2017, jehož součástí byl i stavební deník (správně mělo být uvedeno úvodní částí stavebního deníku [číslo] [číslo]), který dohledal jednatel žalované společnosti [právnícká osoba], tyto dle jeho tvrzení pořídil z jejich originálů a předložil Okresnímu soudu v Bruntále ve shora zmíněné civilní věci u jednání dne [datum] (viz strana 5 – 6 protokolu o tomto jednání). V odůvodnění poukázal rovněž na výpověď obžalovaného [celé jméno obžalovaného] u hlavního líčení dne [datum], v níž se vyjádřil k pracovní pozici, kterou zastával [celé jméno poškozeného] při realizaci stavby, „Zateplení a stavební úpravy zdravotního střediska [obec]“, dále k dohodě o provedení práce uzavřené mezi poškozeným [celé jméno poškozeného] a společností [právnícká osoba] včetně jejího dodatku ze dne [datum], jakož i k obsahu stavebního deníku, kdy v této souvislosti na svou obhajobu uvedl, že jako zhotovitel byl oprávněn do stavebního deníku nahlížet

a zapisovat do něj, což se dělo v průběhu realizace stavby. Vyloučil, že by ke stavebnímu deníku neměl přístup. Poukázal rovněž, že v rámci trestního řízení nebyly doloženy originály stavebních deníků, resp. jeho samostatných částí, do nichž byly postupně prováděny zápisy a které na sebe navazovaly a dokladovaly časový průběh celé stavby.

46. Nalézací soud své závěry ohledně toho, že obžalovaný [celé jméno obžalovaného] soudu předložil v rámci civilního řízení pozměněné listiny – části stavebních deníků [číslo] [číslo] opřel fakticky toliko o výpověď svědka [celé jméno poškozeného], jenž uvedl, že dle uzavřené dohody o provedení práce se společností [právníká osoba] zastoupené jednatelem [celé jméno obžalovaného], konkrétně dodatku k této dohodě ze dne [datum], byl zaměstnán na pozici stavbyvedoucího, kterou rovněž reálně vykonával. Dále z jeho výpovědi plyne, že mu obžalovaný nevyplatil řádně celou odměnu za vykonanou práci a náhrady jízdních výloh, proto podal na [právníká osoba], u soudu žalobu na úhradu dlužné částky. V rámci následného občanskoprávního řízení bylo žalovanou stranou zpochybňováno, že dělal stavbyvedoucího a v této souvislosti byly právní zástupkyní žalované společnosti předloženy kopie částí stavebních deníků, v nichž byly dopsané v části, „Změny a doplňky“ záznamy týkající se jeho osoby, které se ve stavebních denících, jež sám vedl a ručně do nichž zapisoval, nenacházely. Podle [celé jméno poškozeného] v případě dopsaných záznamů na obžalovaným předložených kopiích částí stavebních deníků se jednalo o písmo obžalovaného.

47. Při zjišťování průběhu skutkového děje ohledně trestné činnosti vytýkané obžalovanému soud prvního stupně dále vycházel z výpovědi svědka [jméno] [příjmení], který vykonával stavební dozor na předmětné stavbě za [stát. instituce] a mimo jiné potvrdil, že [celé jméno poškozeného] byl dle jeho přesvědčení stavbyvedoucím někdy do listopadu 2011, v té době též vedl stavební deník, do kterého činil zápisy i svědek [příjmení] z pozice stavebního dozoru, a po ukončení stavby originál stavebního deníku i se stavební dokumentací byl uložen do archívu obecního úřadu. Z výpovědi svědka dále plyne, že úvodní strany stavebního deníku zůstávají v originále deníku, propisované kopie denních záznamů ve stavebním deníku měla být předávána stavebnímu úřadu a jedna zůstávala dodavateli stavby. Dle mínění svědka byl i obžalovaný oprávněn dělat zápisy do stavebního deníku. Nutno dodat, že co se týče tvrzených sporných dodatečných zápisů do stavebního deníku, na tyto svědek nebyl v rámci hlavního líčení dotázán a nevyjádřil se k nim (viz protokol ze dne [datum], č.l. 436v – 437).

48. Svědci [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] žádné konkrétní poznatky o obsahu zápisu ve stavebním deníku neuvědli, když na těchto se nepodíleli, za [územní celek] tak činil [jméno] [příjmení] vykonávající stavební dozor. Oba potvrdili, že zprvu stavbyvedoucím na předmětné stavbě byl [celé jméno poškozeného] a takto jím byl obžalovaným [celé jméno obžalovaného] i představen. Někdy od listopadu nastoupil místo něj druhý stavbyvedoucí. Kde se v současné době nachází originál stavebního deníku, tyto svědci nebyli schopni uvést. Pokud jde o předmět občanskoprávního řízení vedeného ohledně žaloby na zaplacení dlužné částky podané [celé jméno poškozeného], zmínění svědci neuvědli niče.

49. Jako stěžejní důkaz vedle výpovědi svědka [celé jméno poškozeného] nalézací soud dle obsahu odůvodnění napadeného rozsudku zřejmě považoval kopii spisu Okresního soudu v Bruntále sp.zn. 11 C 6/2017, zejména tam založené kopie úvodních listů stavebních deníků [číslo] [číslo] předložené obžalovaným [celé jméno obžalovaného] prostřednictvím právní zástupkyně, na nichž v části, „Změny a doplňky“ byl ručně dopsán text ve znění, „zrušení oznámení o změně stavbyvedoucího z důvodu nedoložení osvědčení o autorizaci (nutné pro výkon funkci stavbyvedoucího), bude p. [celé jméno poškozeného] vykonávat funkci asistenta vedoucího v nepravdělné pracovní době (max. 70 hod. měsíčně). Stavbyvedoucí bude pan [celé jméno obžalovaného]“ Pod tímto zápisem se dále nacházelo datum [datum] a podpis [celé jméno obžalovaného]. Podobný text bez uvedení data zápisu s připojeným podpisem obžalovaného [celé jméno obžalovaného] byl uveden i na doložených kopiích listů z části 2. předmětného stavebního deníku, který měl být na stavbě uveden od [datum] do [datum].

50. Nalézací soud v odůvodnění napadeného rozsudku pod bodem 7. akcentoval, že jednání u Okresního soudu v Bruntále ve věci sp.zn. 17 C 6/2017 se osobně účastnil obžalovaný a shora zmíněné listiny předložil soudu jako právě prostřednictvím právní zástupkyně žalované strany, avšak dle tvrzení svědka [celé jméno poškozeného] původní kopie stavebního deníku (zřejmě myšleno originály), které odevzdal v roce 2016 zástupci [stát. instituce] panu [jméno] [příjmení], tento text neobsahovaly. Nalézací soud v odůvodnění rovněž poukazuje, že soud měl k dispozici i části stavebního deníku založené ve vyšetřovacím spise na č.l. 192-253, kde se na konci nachází podpis [celé jméno poškozeného], jenž stavební deník vedl jako stavbyvedoucí. V neposlední řadě nalézací soud zmiňuje i obsah platebního rozkazu Okresního soudu v Bruntále ze dne 5. 6. 2017, č.j. 11 C 6/2017-54, podle něhož společnosti [právnícká osoba] byla uložena povinnost zaplatit [celé jméno poškozeného] částku 128 542 Kč, kdy proti tomuto rozhodnutí podala zmíněná společnost odpor, přičemž Okresní soud v Bruntále následně rozhodl rozsudkem ze dne 18. 12. 2022, č.j. 11 C 6/2017-467, že [právnícká osoba] je povinna zaplatit [celé jméno poškozeného] částku 128 542 Kč s 8,05 % úrokem z prodlení. Nalézacím soudem je dále konstatováno, že v odůvodnění tohoto rozhodnutí je uvedeno, že [celé jméno poškozeného] uzavřel se zaměstnavatelem [právnícká osoba], kde byl jednatelem [celé jméno obžalovaného], dohodu o provedení práce na sjednaný druh práce ve funkci asistent stavbyvedoucího, kdy dne [datum] byl k této dohodě písemně uzavřen dodatek, v němž se strany dohodly na změně druhu práce tak, že poškozený [celé jméno poškozeného] měl vykonávat komplexní odborné řízení prováděných staveb jako projektový manažer – stavbyvedoucí. Akcentováno rovněž bylo, že zmíněná dohoda o provedení práce ze dne [datum] ve znění dodatku ze dne [datum] splňuje všechny náležitosti stanovené §§ 75 a 77 odstavec 1 zákoníku práce Dohodu o provedení práce včetně dodatku však dále nalézací soud v kontextu stíhané trestné činnosti nevyhodnotil.

51. Odvolací soud dále zjistil, že aniž by se nalézací soud zabýval podstatou shora uvedeného civilního řízení vedeného na základě podané žaloby [celé jméno poškozeného] o zaplacení mzdových nároků ve výši 128 542 Kč uplatněných vůči [právnícká osoba] z hlediska toho, zda obžalovaným [celé jméno obžalovaného], resp. zprostředkovaně právní zástupkyní žalované strany předložené kopie z dvou listů z 1. a 2. části stavebního deníku jsou listinné důkazy, které měly nějaký význam pro rozhodnutí v předmětné občanskoprávní věci a pokud ano, zda lze předložené listiny definovat jako listinný důkazní prostředek, který má podstatný význam pro rozhodnutí, což je nepominutelným znakem objektivní stránky základní skutkové podstaty trestného činu maření spravedlnosti podle § 347a TrZ, nalézací soud toliko bez logických souvislostí a náležitého hodnocení důkazů podstatných pro rozhodnutí konstatoval, že [celé jméno poškozeného] nebyla vyplacena mzda za vykonanou práci stavbyvedoucího, kdy tato skutečnost byla předmětem civilního řízení. Dále podle nalézacího soudu, „podstatou“ (aniž by bylo uvedeno čeho) byla náhrada finanční částky za objednanou práci [celé jméno poškozeného], takže se vlastně dopsalo to, do stavebního deníku, jakou práci dělá, a to byla skutečnost, která měla vliv na samotné občanskoprávní řízení (viz odůvodnění rozsudku pod bodem 7.). Pomineme-li zjevnou nelogičnost v uvedeném textu, kdy se rozhodně nejednalo o náhradu finanční částky za objednanou práci [celé jméno poškozeného], nýbrž za práci jím odvedenou ve prospěch společnosti [právnícká osoba], nalézací soud zde nijak nerozvedl, jaký faktický vliv na občanskoprávní řízení mělo předložení kopií listin z 1. a 2. části stavebního deníku, jejichž obsah měl být pozměněn, ač to tvoří podstatu trestné činnosti vytýkané obžalovanému.

52. Stejně tak v odůvodnění užití právní kvalifikace z hlediska naplnění všech zákonných znaků skutkové podstaty přečinu maření spravedlnosti podle § 347a odstavec 1, odstavec 3 písmeno a), d) TrZ nalézací soud toliko stručně uvádí, že v řízení před soudem byl předložen listinný důkaz, který byl důležitý pro rozhodnutí (proč byl důležitý zůstalo skryto), obžalovaný věděl, že je pozměněný, a že tento bude použit jako pravý, přičemž opět zcela nelogičky dále uvádí, že obžalovaný, „chtěl ovlivnit rozhodnutí soudu ve prospěch tedy svědka [celé jméno poškozeného] před společností [právnícká osoba]“, což je ve zjevném logickém rozporu se zněním skutkové věty. Nadto ani v této hodnotící pasáži nalézací soud nijak nehodnotil, zda jim uváděný listinný důkaz byl podstatný pro rozhodnutí o mzdových nárocích uplatňovaných poškozeným [celé jméno

poškozeného] v rámci občanskoprávního řízení a nezabýval se hmotněprávními otázkami spojenými s posuzováním podané žaloby [celé jméno poškozeného], které mají zásadní význam pro posouzení, zda zmíněné listinné důkazy předložené obžalovaným v rámci občanskoprávního řízení, měly podstatný význam pro rozhodnutí soudu v dané věci.

53. S ohledem na shora uvedené nutno přisvědčit oprávněnosti námitky obžalovaného, že soud prvního stupně při hodnocení významu jim předložených důkazních prostředků – kopií listin ze stavebního deníku, se řádně nevypořádal předně s otázkou, zda mohlo dojít takovým jednáním vůbec k naplnění objektivní stránky základní skutkové podstaty přečinu maření spravedlnosti podle § 347a odstavec 1 TrZ, kdy nevzal na zřetel, že podstatou zmiňovaného civilního řízení byl spor mezi účastníky o mzdové nároky a v této souvislosti též o počet odpracovaných hodin, což jasně vyplývá z rozsudku Okresního soudu v Bruntále ze dne 18. 12. 2020, č.j. 11 C 6/2007-467, i rozsudku odvolacího Krajského soudu v Ostravě č.j. 16 Co 71/2021-516 nikoliv to, jakou pracovní pozici poškozený [celé jméno poškozeného] ve společnosti [právnícká osoba] v rozhodné době zastával, když tato byla jasně daná a specifikována v dodatku dohody o provedení práce ze dne [datum].

54. Vzhledem k těmto neúplným zjištěním a konstatovaným nedostatkům v hodnotící činnosti nalézacího soudu, které jej vedly k závěru o vině obžalovaného [celé jméno obžalovaného] vytkaným skutkem, právně kvalifikovaným jako přečin maření spravedlnosti podle § 347a odstavec 1, odstavec 3, písmeno a), d) TrZ se odvolací soud s provedeným hodnocením i učiněnými závěry ohledně viny obžalovaného nemohl ztotožnit, proto ve smyslu § 259 odstavec 3 písmeno a), b) tr.ř. u veřejného zasedání doplnil dokazování celým spisem OS [obec] sp.zn. 11 C 6/2017, dále předložením k nahlédnutí podle § 213 odstavec 1 tr.ř. opět dohody o provedení práce uzavřené mezi [celé jméno poškozeného] a společností [právnícká osoba] včetně dodatků, žaloby o zaplacení mzdových nákladů podané poškozeným [celé jméno poškozeného], a nově exempláře čistého stavebního deníku, jenž v rámci hlavního líčení k důkazu předložil obžalovaný, jakož i rozhodnutí týkajících se poškozeného [celé jméno poškozeného], které soudu předložil a navrhl jako důkaz obžalovaný, jak tyto jsou rozvedeny v protokole o veřejném zasedání. V důsledku naznačeného procesního postupu se odvolací soud ve smyslu § 259 odstavec 3 tr.ř. mohl odchýlit od skutkových zjištění učiněných soudem prvního stupně, neboť v odvolacím řízení provedl znovu některé pro skutková zjištění podstatné důkazy provedené již v hlavním líčení či nově, když skutkový stav věci byl v napadeném rozsudku soudem prvního stupně zjištěn jen částečně správně.

55. V obecné rovině nutno uvést, že zjištění skutkového stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro rozhodnutí, je prvořadým úkolem soudu I. stupně. Plyne to ostatně i z omezení, která zákon stanoví pro odlišně vyznívající rozhodnutí soudu II. stupně. Ten je podle § 259 odstavec 3 tr.ř. oprávněn se, odchýlit od skutkového zjištění soudu prvního stupně jen tehdy, jestliže v odvolacím řízení provedl znovu některé pro skutkové zjištění podstatné důkazy již provedené v hlavním líčení, nebo provedl důkazy, které nebyly provedeny v hlavním líčení.“ Přitom provedení důkazů odvolacím soudem je limitováno jednak z hlediska jeho rozsahu (odvolací soud musí věc podle § 259 odstavec 1 tr.ř. vrátit soudu prvního stupně),, jsou-li skutková zjištění tak nedostatečná, že je nutno hlavní líčení opakovat nebo provádět rozsáhlé a obtížné proveditelné dokazování,“ respektive není podle § 263 odstavec 7 tr.ř. oprávněn provést dokazování,„ které by znamenalo nahrazovat činnost soudu I. stupně“, tak i z hlediska jeho důvodu (odvolací soud nemůže důkazy opakovat jen proto, aby je mohl hodnotit odlišným způsobem), neboť, odvolací soud je vázán hodnocením důkazů soudem I. stupně s výjimkou těch důkazů, které odvolací soud ve veřejném zasedání znovu provedl.

56. Do hodnotící činnosti soudu I. stupně může odvolací soud zasahovat jen v těch případech, kdy toto hodnocení nesplňuje požadavky ustanovení § 2 odstavec 6 tr.ř. Podle něj soud, resp. orgány činné v trestním řízení obecně hodnotí důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu. Nadřízený soud proto může vytknout nalézacímu soudu například nelogičnost jeho hodnocení, nepřihlédnutí k okolnostem

významným pro rozhodnutí, opomenutí nějakého důkazu či zkreslení jeho obsahu, nemůže však žádným způsobem zavazovat soud prvního stupně, jak má ten či onen důkaz hodnotit. Z pohledu požadavku na jiné hodnocení důkazů odvolacím soudem je nutno uvést to, že považuje-li odvolací soud skutkový stav zjištěný nalézacím soudem za neúplný, nedostatečný, případně by nalézacím soudem provedené důkazy hodnotil jinak, může takové, „přehodnocení“ důkazů provést v rámci veřejného zasedání. [obec] přímosti (§ 2 odstavec 11 tr.ř.) a bezprostřednosti (§ 2 odstavec 12 tr.ř.) jakožto stěžejní zásady dokazování v trestním řízení, zajistí, aby skutkový stav byl hodnocen vždy tím soudem, který důkazy provádí a který je tak o jejich obsahu a vzájemných souvislostech nejlépe informován. Zároveň posilují ústavně zaručena práva obhajoby, která může na provedení důkazů a jejich potencionální přehodnocení bezprostředně reagovat (srovnej náleží Ústavního soudu ČR ze dne [datum], sp.zn. III. ÚS 1980/13). Jelikož odvolací soud provedl v posuzované věci znovu pro skutková zjištění podstatné důkazy provedené již v hlavním líčení a též důkazy nové, mohl ve smyslu § 259 odstavec 3 písmeno a), b) tr.ř. ve věci sám rozhodnout a odchýlit se od závěrů učiněných soudem prvního stupně, což učinil.

57. Pokud jde o posuzovanou trestní věc, nutno především uvést, že podle § 347a odstavec 1 TrZ se trestného činu maření spravedlnosti dopouští ten, kdo pro účely zahájení řízení před soudem, před mezinárodním soudním orgánem nebo trestního řízení anebo v takovém řízení předloží věcný nebo listinný důkazní prostředek, který má podstatný význam pro rozhodnutí, o kterém ví, že je padělaný nebo pozměněný, v úmyslu, aby byl použit jako pravý, anebo padělá nebo pozmění takový důkazní prostředek v úmyslu, aby byl použit jako pravý.

58. Objektem této první základní skutkové podstaty zmíněného trestného činu je zájem na spolehlivosti a autenticitě listinných věcných důkazů v soudním řízení, v řízení před mezinárodním soudním orgánem a v trestním řízení, a tím i na řádném průběhu dokazování v těchto řízeních. Řízením před soudem se rozumí mimo jiné řízení v návrhových věcech podle občanského soudního řádu, které je zahájeno k návrhu jeho účastníka, jak se stalo i v občanskoprávní věci vedené u Okresního soudu v Bruntále pod sp.zn. 11 C 6/2017, kde bylo řízení zahájeno na základě žaloby podané [celé jméno poškozeného] o zaplacení mzdových nároků ve výši 128 542 Kč, čehož se domáhal vůči žalované [právní osoba], zastoupené jednatelem [celé jméno obžalovaného]. V rámci tohoto řízení totiž obžalovaný [celé jméno obžalovaného] prostřednictvím právní zástupkyně žalované měl předložit dle obžaloby i napadeného rozsudku soudu jako pravý listinný důkaz 2 listy z kopie 1. a 2. části stavebního deníku, které měly být pozměněné způsobem popsáním ve výroku napadeného rozsudku.

59. Po objektivní stránce zákon mimo jiné vyžaduje u tohoto trestného činu, „předložení věcného nebo listinného důkazního prostředku, který má podstatný význam pro rozhodnutí“, o kterém pachatel ví, že je padělaný nebo pozměněný, v úmyslu, aby byl použit jako pravý.

60. Na prvním místě bylo proto třeba věnovat pozornost tomu, zda předložený důkazní prostředek měl vůbec podstatný význam pro rozhodnutí výše uvedené žaloby žalo [celé jméno poškozeného] ve zmíněné občanskoprávní trestní věci, čímž se myslí, že tento důkazní prostředek byl způsobilý sám či ve spojení s dalšími ve věci zjištěnými okolnostmi přivodit jiné rozhodnutí o zaplacení žalobou požadované finanční částky a nese tedy informaci mající podstatný význam pro rozhodnutí z hlediska svého obsahu.

61. Touto otázkou se však státní zástupkyně v podané obžalobě ani nalézací soud v napadeném rozsudku náležitě nezabýval a neprovedl pečlivou analýzu provedených důkazů z hlediska toho, zda tento znak objektivní stránky trestného činu kladeného obžalovanému [celé jméno obžalovaného] za vinu byl naplněn.

62. Odvolací soud proto vyžádal a k důkazu provedl spis Okresního soudu v Bruntále sp.zn. 11 C 6/2017, z něhož je zřejmé, že pokud se jedná o občanskoprávní řízení, v němž byl předmětný listinný důkazní prostředek předložen, jeho podstatou byl spor mezi účastníky především o počet odpracovaných hodin, přičemž jak již zdůraznil obžalovaný v podaném odvolání, zásadní byl

rozpor mezi evidencí odpracovaných hodin, která byla vedena poškozeným [celé jméno poškozeného] a evidencí vedenou společností [právnícká osoba]

63. Z obsahu shora citovaného civilního spisu dále plyne, že dne [datum] žalo [celé jméno poškozeného] jako zaměstnanec a žalovaná [právnícká osoba] jako zaměstnavatel (zastoupená jednatelem [celé jméno obžalovaného]) uzavřeli písemně dohodu o provedení práce se sjednaným druhem práce administrativní pomoc při realizaci staveb zaměstnavatele v okrese [obec] jako asistent stavbyvedoucího, rozsahem sjednané práce od [datum] do [datum] v nepravděpodobné pracovní době a odměnou za práci ve výši 67,20 Kč za každou hodinu vykonané práce (viz též DPP č.l. 260). K této DPP účastníci uzavřeli dne [datum] písemně dodatek (č.l. 261), v němž se mimo jiné dohodli na změně druhu práce u [celé jméno poškozeného] na komplexní odborné řízení prováděných staveb jako projektový manažer (stavbyvedoucí) a odměně 200 Kč za každou hodinu vykonané práce. Tímto dodatkem k dohodě o provedení práce bylo tedy jasně dáno, že [celé jméno poškozeného] byl od [datum] zaměstnán na pozici stavbyvedoucího, a jak bude rozvedeno níže, nic na tom nemohly změnit jednostranné zápisy obžalovaného [celé jméno obžalovaného] ve stavebním deníku, jak tyto v kopiích předložil v rámci civilního řízení.

64. V této souvislosti odvolací soud považuje za důležité zmínit, že v rámci civilního řízení bylo soudem mimo jiné konstatováno, že [celé jméno poškozeného] neměl mít uzavřenou dohodu o provedení práce, ale normální pracovní poměr, neboť oběma účastníkům muselo být již při sjednání dodatku k dohodě o provedení práce zřejmé, že žalo [celé jméno poškozeného] vzhledem k sjednané pracovní pozici a rozsahu stavební akce v [obec] přesáhne určitý počet hodin práce stanovený pro dohodu o provedení práce v § 75 zákoníku práce, protože na uzavřenou dohodu o provedení práce včetně dodatku soud nahlížel jako na pracovní smlouvu.

65. Z hlediska posuzované trestní věci je však v zásadě jedno, zda byla uzavřena dohoda o provedení práce nebo pracovní smlouva, když v obou případech se jedná o smluvní ujednání, které musí být uzavřeno písemně. Dále podle § 40 odstavec 1 zákoníku práce, obsah pracovního poměru je možno změnit jen tehdy, dohodnou-li se zaměstnanec a zaměstnavatel, přičemž i tuto změnu je nutno provést písemně. Obdobně tomu je v případě dohody o provedení práce, protože zákoník práce neumožňuje převést zaměstnance na jinou práci, ani pokud je vykonávána na základě dohody o provedení práce jinak než opět na základě dohody, ať již v podobě dalšího dodatku či uzavření jiné dohody o provedení práce, a to písemnou formou. Lze tedy uzavřít, že změna druhu práce, kterou měl [celé jméno poškozeného] vykonávat, byla možná toliko na základě dohody účastníků, nikoliv jednostranně, konkrétně v nyní posuzované trestní věci zápisem obžalovaného [celé jméno obžalovaného] ve stavebním deníku.

66. S ohledem na shora uvedené byla z pohledu pracovního práva při posuzování žaloby [celé jméno poškozeného] ve věci Okresního soudu v Bruntále sp.zn. 11 C 6/2017 podstatná dohoda o provedení práce uzavřena dne [datum] ve znění dodatku ze dne [datum] a [datum], nikoliv zápisy ve stavebním deníku, které obžalovaný v podobě kopií dvou listů z 1. a 2. části stavebního deníku předložil v rámci tohoto soudního řízení, navíc až po koncentraci řízení u jednání dne [datum], když tyto byly pro posouzení žaloby irelevantní. Stejně tak tomu bylo i ve vztahu k té části zápisu, kde se uvádělo, že [celé jméno poškozeného] bude vykonávat svou funkci v nepravděpodobné době (maximálně 70 hodin měsíčně).

67. Lze tedy uzavřít, že již z toho důvodu, že obžalovaný [celé jméno obžalovaného] předložený listinný důkazní prostředek v řízení vedeném u Okresního soudu v Bruntále ve věci sp.zn. 11 C 6/2007 u nás na základě návrhu učiněného [celé jméno poškozeného] neměl podstatný význam pro rozhodnutí této civilní věci, nemohlo dojít k naplnění objektivní stránky základní skutkové podstaty trestného činu maření spravedlnosti podle § 347a odstavec 1 TrZ.

68. S ohledem na učiněný závěr je nutno postupovat podle § 226 písmeno b) tr.ř. a obžalovaného [celé jméno obžalovaného] zprostit obžaloby státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Bruntále ze dne 28. 7. 2020, sp.zn. 1 ZT 182/2020, pro skutek tam uvedený, jenž byl právně kvalifikován jako přečin maření spravedlnosti podle § 347a odstavec 1, odstavec 3 písmeno a),

písmeno d) TrZ, neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem a nelze v něm spatřovat ani jiný trestný čin předpokládaný trestním zákoníkem, na kterémžto závěru by nemohlo ničeho změnit ani další dokazování v této trestní věci ohledně toho, za jakých okolností byly zmiňované zápisy do stavebního deníku činěny, kdy se tak stalo apod.

69. Vzhledem k učiněnému zprošťujícímu výroku byl poškozený [celé jméno poškozeného], [datum narození], podle § 229 odstavec 3 tr.ř. odkázán se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních a zároveň odvolání podaná státní zástupkyní Okresního státního zastupitelství v Bruntále a poškozeným [celé jméno poškozeného] byla podle § 256 tr.ř. jako nedůvodná zamítnuta.

Poučení:

I. Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

II. Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání, které lze podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím soudu I. stupně.

Dovolání mohou podat:

a) nejvyšší státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného,

b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká.

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Příslušný k rozhodnutí o podaném dovolání je Nejvyšší soud České republiky v [obec].

V dovolání musí být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b/1 a) -m) nebo § 265b/2 trestního řádu, o které se dovolání opírá. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Ostrava 26. října 2022

JUDr. Renata Gilová v. r.
předsedkyně senátu